

Слободян О.В.

Специфіка значення народного географічного терміна *левада* у східнословобожанських говірках Луганщини

Слободян Олена Вікторівна, аспірант кафедри філологічних дисциплін спеціальності “Українська мова” ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”, м. Старобільськ, Україна
Науковий керівник, доктор філологічних наук, професор К.Д. Глуховцева

Анотація. У статті описано специфіку значення народного географічного терміна *левада* у східнословобожанських говірках Луганщини; проаналізовано ареальне варіювання та лексико-семантичні особливості народного географічного терміна; віднайдено паралелі у сучасній літературній мові та діалектах.

Ключові слова: народна географічна термінологія (НГТ), лексичне значення, лексико-семантична група (ЛСГ), сема, інтегральна сема, диференційна сема, семантичний сикретизм

Словникове розмаїття народних географічних термінів потребує ретельного вивчення й аналізу в етимологічному, семантичному та багатьох інших аспектах. Слов'янська географічна термінологія стала об'єктом пильної уваги дослідників досить давно, проте багато її проблем досі не знайшли свого вирішення. У діалектній лексикології та топоніміці однією з найважливіших залишається проблема співвідношення споконвічних і запозичених термінів, які функціонують у складі тієї чи тієї говірки [9, с. 29]. Тому метою нашої статті є виявлення специфічних ознак значення народної географічної термінології на прикладі терміна *левада*.

Проблема вивчення народних географічних термінів не є новою. До неї зверталися вчені різних слов'янських мов. Важливим внеском у вивчення слов'янської географічної лексики є монографії Й. Шютца “Географічна термінологія сербохорватської мови”, німецького славіста П. Нітше “Географічна термінологія польської мови”. Результати спостережень стосовно географічної номенклатури знайшли відображення у працях Р.Н. Малько – чеської і словацької, Е.І. Григоряна – болгарської і македонської, Е.М. і В.Г. Мурзаєвих, В.І. Дьякової та В.І. Хитрової – російської, І.Я. Яшкіна – білоруської. Найповнішим дослідженням зі слов'янської географічної термінології на сучасному етапі є монографія М.І. Толстого “Слов'янська географічна термінологія. Семасіологічні етюди”.

З-поміж праць українських дослідників варто відзначити регіональні словники: Я. Рудницького “Географічні назви Бойківщини” та С. Грабця “Географічні назви Гуцульщини”, “Словник народних географічних термінів Чернігівсько-Сумського Полісся” Є.О. Черепанової, “Словник народних географічних термінів Кіровоградщини” Т.В. Громко, В.В. Лучика, Т.І. Поляруш, “Словник народних географічних термінів Волині” О.К. Данилюк.

Українська народна географічна лексика представлена також в словниках І. Верхратського, Б. Грінченка, Є. Желехівського, П. Лисенка, М. Никончука, М. Онишкевича, Є. Тимченка, В. Чабаненка та ін. Її систематизація й аналіз були здійснені в роботах М. Юрковського, П. Чучки, Т. Марусенко, Й. Дзендзелівського, М. Худаша, Є. Черепанової, А. Непокупного, Я. Пури, Т. Громко, О. Данилюк, Н. Сіденко, С. Шийки, І. Потапчук та ін. [7, с. 2–3].

Народна географічна термінологія являє собою значний пласт територіально обмеженої лексики, що позначає різні об'єкти ландшафту. Вона є частиною лексичної системи, однією з термінологічних систем мови

або діалекту, тому їй повною мірою властиві будь-якого роду ономазіологічні і семасіологічні процеси, що протікають у сфері конкретної, денотативної лексики. Л.О. Чернейко дійшла висновку, що географічні терміни виражають поняття, вироблене не в результаті цілеспрямованого вивчення явища, а в результаті повсякденного досвіду [16, с. 7]. Разом з тим народна географічна термінологія має свою специфіку, зумовлену тісним зв'язком, по-перше, з топонімічними утвореннями і, по-друге, з динамічно змінюваними реаліями географічного середовища. Народний географічний термін як лексична одиниця, з одного боку, позначає, виражає поняття, з іншого, – називає, ідентифікує об'єкт, виступаючи як топонім. Інша специфічна риса НГТ – тісна залежність її семантичного наповнення від зміни умов географічного середовища [2].

Загалом в семантиці внаслідок безперервності багатьох фактів реального світу головним типом є не дискретна, а безперервна система, ... у якій мало закритих галузей [1, с. 54]. Понятійний континуум, що відображає різноманіття і динамічний взаємозв'язок реалій географічного середовища, постає особливо нерозчленованим. Часто доводиться спостерігати семантичні явища не протиставлені, а перехідні, синкретичні, ознаки яких не виключають, а доповнюють один одного.

У східнословобожанських говірках Луганщини термін *левада* виступає з широкою семантичною амплітудою та утворенням мікроареалів в лексико-семантичних групах термінів на позначення “рівнина”, “низина”, “луг”, “поле”. Лексема *левада*, імовірно, зберегла вихідну семантику, притаманну середньогрецькій мові: $\lambda\acute{\iota}\beta\acute{\alpha}\delta\iota(\text{ov})$ “лука, зрошена рівнина” [ЕСУМ, III, с. 206] На території північної Луганщини *левада* в ЛСГ “рівнина” репрезентує географічні реалії: ‘рівнина, вкрита травою’ (Город), ‘рівнина в неглибокій западині’ (Сват, Оборот, Бар, Зел, Павл, ВПокр, Прив), ‘рівнина в низині’ (Піщ, Міст), ‘рівнина біля річки’ (Оборот, Терн, Лантрат). Значення “рівнина” – результат семантичного переходу семи ‘присадибна земельна ділянка’ ↔ ‘рівнина’ (пор. у зн. “присадибна земельна ділянка” [СУМ IV, 458; Грінченко II, 349]). Аналізований термін зі значенням “рівнина” зафіксовано в інших українських діалектах: на Кіровоградщині представлено семи ‘рівнина в неглибокій западині’, ‘рівнина біля річки’ [5, с. 12], у західноподільських говірках ця лексема виступає з одним значенням – ‘рівнина біля річки’ [12, с. 271].

Близькість інтегральних сем лексико-семантичних груп “рівнина” і “низина” усе ж не виключає імовірно-

сті набуття терміном *ле^лвада* такого значення: ‘низина (загальне значення)’ (Сват), ‘низина, вкрита травою’ (Оборот, Лантрат, Трет, Парн, ВПокр, Сич), ‘низина біля річки’ (Міст, Троїцьк р-н) ‘низина, залита водою’ (Зел, Сват, Розсип, Бабич). Значення полісемантичної лексеми *левада* як репрезентанта семи ‘низина, залита водою’ з виразною “низинною” семантикою пояснюємо позамовними чинниками: степові низинні місця часто заливаються водою. [5, с. 50]. Термін *ле^лвада* зі значенням ‘низина біля річки’ в Троїцькому р-ні виступає з ознаками “низина біля річки з різною рослинністю”. Термін *ле^лвада* із значенням ‘низина, вкрита травою’ у мовленні діалектоносіїв с. Оборотноївки та с. Лантратівки виступає з ознакою “низина в кінці городу з сінокісними травами”, у с. Третяківка – “низина, залита водою з луговими травами”, у с. Парниківка, с. Верхня Покрова, с. Сичівка – “низина з сінокісними травами”. Порівняйте: у Воронежській області лексема *левада* набуває значення ‘низина на поймі, поросла травою’. Отже, для українських діалектів у семантичному полі “низина” виявлено: на території Хмельниччини – *левада* – ‘низинна місцевість, долина’, ‘мокра низина’, ‘низьке піщане місце’ [10, с. 234] ‘низина біля річки’ [11, с. 287]; півн.-поліс – *левада* – ‘низина біля річки’, ‘низина, поросла лісом’ [15, с. 120 – 121]; кіровоград. – *левада* ‘широка низина’, ‘низинна місцевість, долина’, ‘низина, залита водою’, ‘мокра низина’, ‘низьке піщане місце’, [6, с. 109 – 110]), ‘низина (в загальному значенні), ‘заболочена низина’, ‘низина біля річки’ [5, с. 14] На Донеччині зафіксовані семи ‘низина біля річки’, ‘низинна місцевість з неродючими ґрунтами’ [13, с. 152]; у західнопопулярських говірках – ‘низина біля річки’; на Рівненщині – ‘заплавна низовина, вкрита трав’яною рослинністю’; ‘заболочена низина’ [14, с. 349].

Термін *ле^лвада* у східнословобожанських говірках Луганщини виступає з такою семантикою: ‘луг (загальне значення)’ (Сват, Луб, Мик, Нов, Оборот, Терн, Павл), ‘пасовище’ (Сем, Науг, Оборот), ‘луг сінокісний’ (Луб). Термін *левада*, який є полісемантичним і у місцевій, і у загальноновживаній ГТ, на позначення лугу репрезентує семантичний перехід ‘луг’ ↔ ‘інший ГО’. [5, с. 49] При набутті значення ‘пасовище’ лексема *левада* виступає з семою “місцевість з луговими травами, що використовується як пасовисько”, яку можна назвати семемою з додатковим структурним семантичним компонентом [15, с. 163]. Загалом номен *левада* репрезентує у обстежених східнословобожанських говірках семему ‘луг сінокісний’ з ознакою “наявність сінокісної трав’янистої рослинності”. Пор. з іншими українськими говорами: у кіровоградських говірках – ‘луг (в загальному значенні), ‘луг заливний’ [6, с. 49 – 50], на Волині – ‘луг, який заливається водою’ [8, 75]; на Донеччині – ‘поросла травою місцевість, що використовується як пасовисько’ [15, с. 152]

Термін *левада* може функціонувати зі значенням ‘город, присадибна ділянка’ (Мик, Нов, Бут, Сват), отже, може бути репрезентантом ЛСГ “поле”, в окремих населених пунктах має додаткові семи: (Мик, Нов) “город в низині”; (Бут) “поливний город в індивідуальному господарстві”; (Сват) “город в низині біля водойми”. У ЛСГ “Поле” у східнословобожанських говірках Луганщини термін *левада* має лише одне значення.

Зіставлення семантичної структури номена *ле^лвада* з іншими говірками української мови в лексико-семантичному полі ПОЛЕ (пор.: південно-західне *ле^лвада* – ‘більший город коло хати, сіножатка’ [3, с. 32]; півн.-поліс. *ле^лвада* – ‘рівне поле, рівнина, земельна ділянка’, ‘ділянка землі, що заливається весняними водами’, ‘оброблене поле’ [15, с. 120 – 121, 180.]; сх.-словоб. *ле^лвада* – ‘овочі’ [СУСГ, с. 116]; кіровоград. *ле^лвада* – ‘земельна ділянка для вирощування городніх культур’, [6, с. 109 – 110], *левада* – ‘земельної ділянки’, ‘город в низині’, ‘поливний город в колективному господарстві’, ‘поливний город в індивідуальному господарстві’ [13, с. 153]), засвідчує, що сема ‘город’ є природною для цього терміна й демонструє семантичний його синкретизм.

Загалом в обстежених говірках північної Луганщини функціонує полісемантична лексема *ле^лвада*, зафіксована як репрезентант 12-ьох сем: ‘рівнина, вкрита травою’, ‘рівнина в неглибокій западині’, ‘рівнина в низині’, ‘рівнина біля річки’; ‘низина (загальне значення), ‘низина вкрита травою’, ‘низина біля річки’, ‘низина залита водою’; ‘луг (загальне значення), ‘пасовище’, ‘луг сінокісний’; ‘город, присадибна ділянка’. З огляду на це для аналізованого терміна як репрезентанта ЛСГ “рівнина”, “низина”, “луг”, “поле” інтегральною семою буде ‘ділянка землі’, а на різновид та місце розташування цієї ділянки буде вказувати диференційна сема ‘рівнинна ділянка землі’, ‘ділянка землі в низині’, ‘лугова ділянка землі’, ‘присадибна ділянка’. Через те що термін *левада* за своїми лексико-семантичними варіантами належить одночасно до кількох лексико-семантичних груп, спостерігаємо явище семантичного синкретизму, де в результаті філіації семантична розрізненість лексеми *левада* почала нівелюватися. Так, спостерігаємо вживання терміна для позначення як рівнинної, так і низинної ділянки землі, укритої рослинністю.

У праці П.Ю. Гриценка “Ареальне варіювання лексик” лексему *левада* представлено як репрезентанта 34 значень на загальноукраїнському, молдавському та російському мовному просторі. Дослідник також вказує на те, що деякі значення аналізованого номена свідчать про його віднесеність і до географічної, і до сільськогосподарської лексики з домінуванням “серед інших диференційної ознаки ‘вільне (від будь-чого) місце, придатне для господарського використання” [4, с. 159].

Більшість значень лексеми *левада* вказують не на різні географічні об’єкти, а на приватні особливості однієї, схильної до змін реалії - низини або рівнини, укритої травою, що може знаходитись біля річки і у певний час заливатися водою. Значення слова *левада* дозволяють скласти опис відповідної географічної реалії з можливою повнотою: низина (левада) може ставати дуже топкою і в’язкою, або заливатися водою, перетворюючись у заливний луг, або пересихати, робитися більш твердою; часто низина або рівнина (левада) являє собою сінокісне місце, заросле сінокісними травами, де може випастися худоба або заростає чагарником, дрібноліссям; левада може бути в полі, в лісі, на лузі, біля річки. Семантичний синкретизм лексеми *левада* указує на типові ознаки місцевої географічної термінології. Якщо оцінювати лише відносну значущість окремих

сем в значеннях терміна з огляду ареального критерію, який полягає в тому, що істотність ознаки в смислової структурі деякого МГТ може верифікуватися його стійкістю (повторюваністю) в близьких, пересічних значеннях, які розвиває цей термін в різних частинах свого ареалу. Чим частіше повторюється семантична ознака терміна, тим він більш стійкий, тим вище його значимість [2].

Отже, у селищі Город, Лантрат, Трет, Парн, ВПокр, Сич, Луб, Мик, Нов, Оборот, Терн, Павл, Сем, Науг інтегральною семою для лексеми *левада* є 'наявність трав'яної рослинності' та несуттєвими є семи 'площина, залита водою', 'місця розташування' (в полі, в лісі, на лузі, біля річки, в болоті), які варіюються на тлі загальних інваріантних ознак низинності. Хоча у селах Зел, Сват, Розсип, Бабич тлумачення лексеми свідчать разом з тим про суттєвість у східнословобожанському ареалі для лексеми *левада* семи 'залитістю водою'. Проміжне положення займає конфігураційна ознака рівнинності.

Лексема *левада* в досліджуваних говірках має широкую семантичну структуру, що характеризує аналізо-

ваний номен як такий, що перебуває в стадії семантичного усталення [13, с. 153]. Дослідники зосереджують увагу на чіткій локалізації лексеми у східнослов'янському континуумі, стверджуючи, що "це виразний південний локалізм" [4, с. 161]. Для просторової поведінки лексеми *левада* характерна, з одного боку, відсутність її на значній території старожитніх говорів – закарпатського, лемківського, надсянського, наддністрянського, волинського, західнополіського, лише зрідка відзначена і середньополіському, а з другого, – дозволяє припустити, "що український континуум об'єднує результати двох впливів: давнішого, нині згасаючого, і новішого, пов'язаного з східнороманськими впливами" [4, с. 161]. Динаміка значень лексеми становить безперервний процес, давніші й нові семи, інтегральні й диференційні їх ознаки, базисні і похідні значення співіснують не тільки в різних, часто віддалених говірках, а нерідко у тій самій говірці як цілісній діалектній системі. Наявність ареалів свідчить про різний ступінь збереження давніх значень, неоднакову силу імпульсів.

Список умовних скорочень назв населених пунктів

Город – с. Городище, Біловодський р-н; Сват – м. Сватове; Оборот – с.Оборотнівка, Сватівський р-н; Бар – с. Бараниківка, Біловодський р-н; Зел – с. Зелеківка, Біловодський р-н; Павл – с. Павлівка, Білоукраїнський р-н; ВПокр – с. Верхня Покрова, Старобільського р-ну; Прив – с. Привілля, Троїцький р-н; Піщ – с. Піщане, Старобільський р-н; Міст – с. Містки, Сватівський р-н; Терн – с. Тернівка, Марківський р-н; Лантрат – с. Лантратівка, Троїцький р-н; Трет – с. Третяківка, Біловодський р-н; Парн – с. Парневе, Біловодський р-н; Сич – с. Сичівка, Марківський р-н; Розсип – с. Розсипне Троїцький р-н; Бабич – с. Бабичеве, Троїцький р-н; Луб – с. Луб'янка, Білоукраїнський р-н; Мик – с. Миколаївка, Попаснянський р-н; Нов - с. Новорозсош, Новопсковський р-н; Сем – с. Семикозівка Біловодський р-н; Науг – с. Наугольнівка, Сватівський р-н.

ЛІТЕРАТУРА

1. Апресян Ю.Д. Современные методы изучения значения и некоторые проблемы структурной лингвистики / Ю.Д. Апресян // Проблемы структурной лингвистики. – М., 1963. – 119 с.
2. Васильев В.Л. Специфика народной географической терминологии (семасиологический аспект). Э-ресурс: <http://admin.novsu.ac.ru/uni/vestnik.nsf>. – Заглавие с экрана.
3. Верхратський І. Нові знадоби номенклатури і термінології природописної, народної, збирані між людом / І. Верхратський – Львів, 1908. – 84 с.
4. Гриценко П.Ю. Ареальне варіювання лексики / П.Ю. Гриценко. – К.: Наук. думка, 1990. – 272 с.
5. Громко Т.В. Семантичні особливості народної географічної термінології Центральної України (на матеріалі Кіровоградщини) / Т.В. Громко / Відп. Ред. В.В.Лучик. – Кіровоград: РВЦ КДПУ, 2000. – 172 с.
6. Громко Т.В., Лучик В.В., Поляруш Т.І. Словник народних географічних термінів Кіровоградщини / Відп. ред. В.В.Лучик. – Київ - Кіровоград: РВГЦ КДПУ, 1999. – 224 с.
7. Данилюк О.К. Географічна термінологія Волині [Текст] : Автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01 / Оксана Клімівна Данилюк ; НАН України, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні. – К., 2000. –18 с.
8. Данилюк О.К. Словник народної географічна термінології Волині / Оксана Клімівна Данилюк. – Вид. друге, доповн. і виправл. – Луцьк : Вежа-Друк, 2013. – 148 с. – (Бібліотека української ономастики)
9. Лабунец Н.В. Русская географическая терминология в ситуации языкового контакта / Н.В. Лабунец. – Тюмень: Изд-во, ун-та, 2007. – 180 с.
10. Марусенко Т. А. Материалы к словарю украинских географических апеллятивов (названия рельефов) / Т. А. Марусенко // Полесье (Лингвистика. Археология. Топонимика) / [отв. ред. В. В. Мартынов, Н. И. Толстой]. – М. : Наука, 1968. – С. 206–255.
11. Марусенко Т.А. Названия рельефов в говорах Хмельницкой области УССР. / Т.А. Марусенко. – М.: Наука, 1972. – 287 с.
12. Потапчук І. М. Народна географічна термінологія в західнополіських говірках / Потапчук Ірина Михайлівна. [Текст] дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. – Кам'янець-Подільський – 2012. – 356 с.
13. Сіденко Н. П. Географічна апеліативна лексика східнослов'янських говірок Центральної Донеччини / Надія Петрівна Сіденко . [Текст] десерт. на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. – Донецьк – 2003. – 261с.
14. Шийка С.В. Народна географічна термінологія Ровенщини / Шийка Світлана Володимирівна. – [Текст] десерт. на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. – К. – 2013 – 451с.
15. Черепанова Е.А. Народная географическая терминология Черниговско-Сумского Полесья. – Сумы, 1984. – 275 с.
16. Чернейко Л.О. Опыт парадигматического анализа лексики (на материале географических терминов архангельских говоров / Л.О. Чернейко Автореф. дис. ... канд. филол. наук. : М. – 1980.

REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

1. Apresyan Yu.D. Modern methods of studying the values and some problems of structural linguistics / Yu.D. Apresian // Problems of structural linguistics. - M., 1963. - 119 p.
2. Vasiliev V.L. Specificity folk geographic terminology (semasiological aspect). E-source: <http://admin.novsu.ac.ru/uni/vestnik.nsf>. - Title from the screen.
3. Verkhratskiy I. New znadoby nomenclature and terminology pryrodopysnoyi, folk, harvested between nations / I. Verkhratskiy - Lviv, 1908. - 84 p.
4. Gritsenko P.Yu. Areal variation of language / P.Yu. Gritsenko. - K.: Studies. thought, 1990. - 272 p.
5. Hromko T.V. Semantic characteristics of national geography terminology of Central Ukraine (based on Kirovohrad) / T.V. Hromko / Ed. V.V. Luchyk. - Kirovohrad: RVHITS KSPU, 2000. - 172 p.
6. Hromko T.V., Luchik V.V., Poliarush T.I. Dictionary of folk geographical terms of Kirovohrad region / ed. V.V. Luchyk. - Kyiv - Kirovohrad: RVHITS KSPU, 1999. - 224 p.
7. Danyluk O.K. Geographical terminology of Volyn [Text]: Thesis dis. cand. Phil. Sc.: 10.02.01 / Oksana Klymivna Danyluk; National Academy of Sciences of Ukraine, Institute of Linguistics of O. Potebnya. - K., 2000. - 18 p.
8. Danyluk O.K. Dictionary of national geographic terminology Volyn / Oksana Klymivna Danyluk. - Ed. second, fulfill. and correct. - Luck: Vezha-Print, 2013. - 148 p. - (Library of Ukrainian onomastics)
9. Labunets N.V. Russian geographical terminology in situations of language contact / N.V. Labunets. - Tyumen: Publishing House, University, 2007. - 180 p.
10. Marusenko T.A. Materials for the dictionary Ukrainian geographic appellatives (name reliefs) / T.A. Marusenko // Polesie (Linguistics. Archaeology. Toponymika) / [Ed. V.V. Martynov, N.I. Tolstoy]. - Moscow: Nauka, 1968. - S. 206-255.
11. Marusenko T.A. The names of the reliefs in the dialects of Khmelnytsky region of Ukraine. / T.A. Marusenko. - M.: Nauka, 1972. - 287 p.
12. Potapchuk I.M. People geographical terminology in zahidnopodilskiyh dialects / Potapchuk Irina. [Text] dis. cand. Phil. Sc. - Kamenetz-Podolsk - 2012. - 356 p.
13. Sidenko N.P. appeal by geographical vocabulary shidnostepovyh dialects of Central Donetsk / Nadezhda Petrovna Sidenko. [Text] dis. cand. Phil. Sc.. - Donetsk - 2003. - 261s.
14. Shyjka S.V. People geographical terminology of Rivno region / Shyjka S.V. - [Text] Shyjka. - K - 2013 - 451s.
15. Cherepanova E.A. People geographical terminology Chernigov-Sumy Polesie region. - Sumy, 1984. - 275 p.
16. Cherneyko L.O. Experience paradigmatic analysis of language (based on geographical terms Arkhangel'sk dialects / L.O. Cherneyko Thesis od dis. cand. Phil. Sc.: MA - 1980.

ДЖЕРЕЛА

1. Грінченко – Грінченко Б. Д. Словарь української мови : у 4 т. - К. : Наук. думка, 1996. – Т. 1. – 495 с.; 1996. – Т. 2. – 588 с.; 1996. – Т. 3. – 516 с.; 1997. – Т. 4. – 616 с.
2. СУМ – Словник української мови : в 11 т. – Т. 1–11. К. : Наук. думка, 1970 – 1980.
3. ЕССУМ – Етимологічний словник української мови : [у 7 т.] / [за ред. О. С. Мельничука]. – К. : Наук. думка, 1982–2012.
4. СУСГ – Словник українських східнословобожанських говірок / К. Глуховцева, В. Леснова, І. Ніколаєнко, Т. Терновська, В. Ужченко. – Луганськ, 2002. – 234 с.

RESOURCES

1. Hrinchenko - Hrinchenko BD Ukrainian Language Dictionary: 4 t. - K.: Science. thought, 1996. - Vol 1 - 495 p.; 1996 - Vol 2 - 588 p.; 1996 - Vol 3 - 516 p.; 1997 - Vol 4 - 616 p.
2. SUM - Ukrainian dictionary: 11 tons. - T. 1-11. K: Naukova dumka, 1970 - 1980.
3. ESSUM - Dictionary of Ukrainian Language: [7 vols.] / [Ed. O. Melnychuk]. - K.: Science. thought, 1982-2012.
4. SUSH - Dictionary Ukrainian Eastern dialects / K.Hluhovtseva, V. Lyesnova, I. Nikolayenko, T. Ternovska, V. Uzhchenko. - Lugansk, 2002. - 234 p.

Slobodyan O. Specificity of the geographical significance of the term *левада* shidnoslobozhanskyh dialects in Luhansk

Abstract. This article describes the specific geographical significance of the term meadow in Lugansk shidnoslobozhanskyh dialects; analyzed areal variation and lexical-semantic peculiarities of national geographical term; discovered parallels in modern literary language and dialects.

Keywords: folk geographic terminology (FGT), lexical meaning, lexical-semantic group (LSG), sam, sam integral, differential seme, semantic syncretism

Слободян Е.В. Специфика значение народного географического термина *левада* в восточнословобожанских говорах Луганщины

Аннотация. В статье описана специфика значения народного географического термина левада в восточнословобожанских говорах Луганщины; проанализированы ареальное варьирование и лексико-семантические особенности народного географического термина; найдены параллели в современном литературном языке и диалектах.

Ключевые слова: народная географическая терминология (НГТ), лексическое значение, лексико-семантическая группа (ЛСГ), сема, интегральная сема, дифференциальная сема, семантический сикретизм